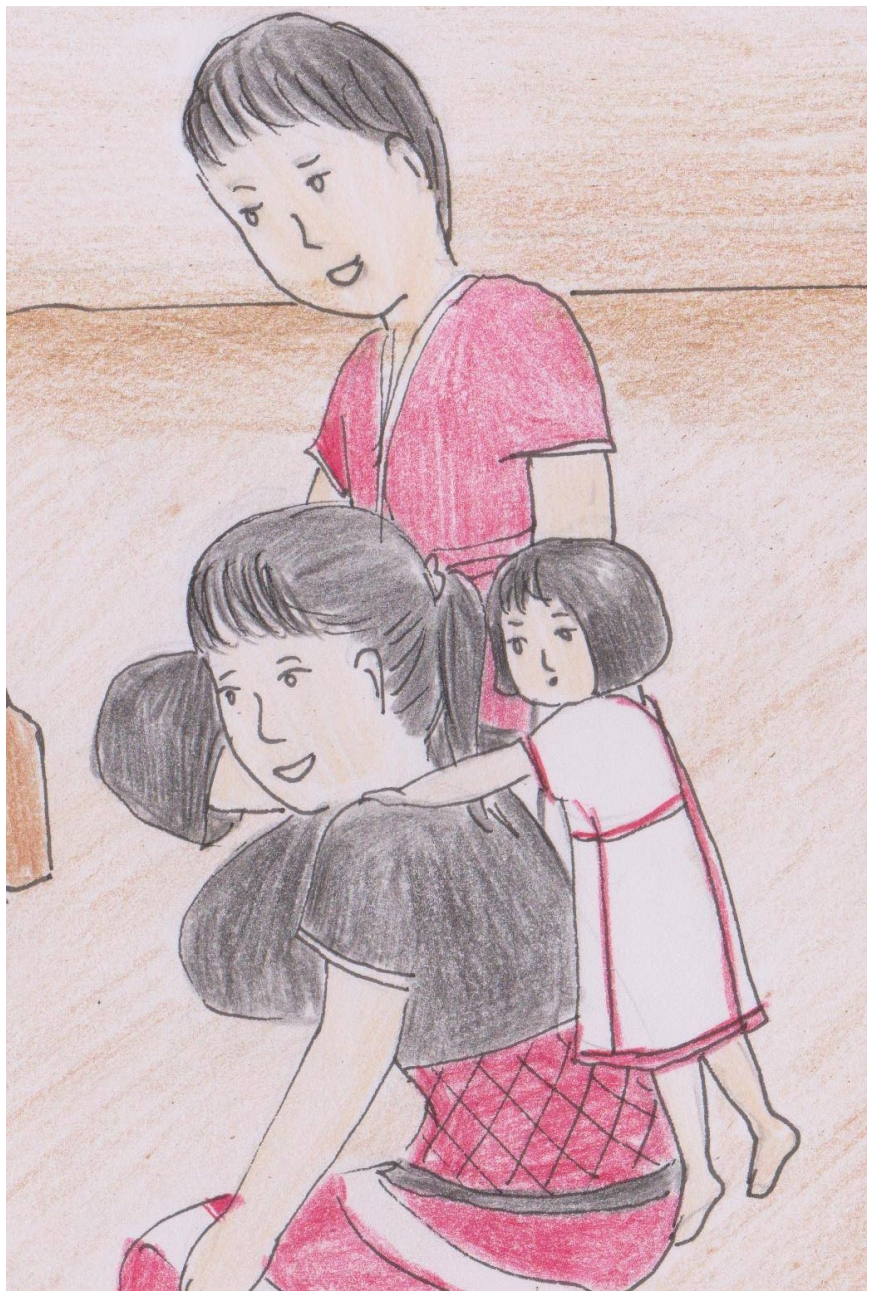

ปฆาเก่อเญออ่าเชวาเชฆู

ปฆาเก่อเญออ่าเชวาเชซู

เรื่อง นงลักษณ์ พงค์พนาสวัสดิ์

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง นงลักษณ์ พงค์พนาสวัสดิ์

มีนาคม 2563

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

โอ่ะ แว มื่อเต่อนี น่อดีพอ โอ่แพล่ อ่าโพ พ่อะมื่อ เต่อฆา ลอแอ่ะ ลอกวี๊ น่อดีพอยื่อ แว อ่าโพ อ่ามี เล๊อ น่อมื่อซู ก๊อฆาแด่ะ เล๊อ ยี่เลปู แต๊ แว เต่อมีศอ เล๊อ น่อมื่อซู แก๊โพซ่า เล๊อ อ่าลอแอ่ะ ด๊อ แก๊ ปฆา เล๊อ ยี่เลปู แอ่ะแว ออ ก๊อฆา

น่อมื่อซู อ๊ะโม่ แก๊ แว ปฆาเก่อเญอ เล๊อ อ่า ทาต่า เซ ด๊อ ช๊ะต่า เฆ น่อมื่อซู อ๊ะโม่ โชโม่ ท่อแว เล๊อ แพ๊ เล๊อ น่อมื่อซู นี่ โอ่ะแว เต๊อ นี่ เจ๊อ เก่อ ทาเอ่ะ น่อมื่อซู อ่าเชวา เต๊อ เบ่ะ น่อมื่อซู อ๊ะโม่ โชโม่ ท่อแว ด๊อ นีท่อ แว แพ๊ เล๊อ น่อมื่อซู เน่ แว เต๊อนี อ๊ะโม่ ทา เอ่ะ แว อ่าเชวา ตือ อ๊ะคอเล่โม่ อ๊ะโม่ ทา เดอ ช๊ะแว ต๊อมูทู อาเชวาว แว ลอฮ อ๊ะโม่ แล เฮ่ ซ๊อทอ แว น่อมื่อซู น่อมื่อซู ซ๊ะคือ แว ต่า ด๊อ นีท่อ แว น่อมื่อซู อ๊ะโม่ กว่า แว อ่าโพ เดอ ต่าแอ่ะ ด๊อ ต่าซ๊ะมื่อะ

ปูศี่ะแว เต่อบลื๊อนี่ น่อมื่อซู โด่ะท่อแว ด๊อแก๊แว มื่อเก่อนอ เล๊อ อ๊ะแม่ะซ่า น๊าเด เฆแก๊ แว ปฆาพ่อะมื่อ เล๊อ ปฆาพ่อะควา เต่อบลื๊อยี่ กว่าแว บ่ะแม่ะ โอ่ะแว มื่อเต่อนีนอมื่อซู แล กู๊ แว อ๊ะเซ่อก๊อ อ่าบือโต๊ก่อะแว พ่อะควา เต่อฆา แก๊แว พ่อะควา เล๊ออ๊ะโด่ ต่าเฆ

ด๊อ ซ๊ะลอ ล่อะ แว อ่า ซ๊ะ เต๊อยี่ะ ตือ แว เล๊อ ปอซ๊ะปฆ่า อาน่าปู เดอ พ่อะมื่อ พ่อะควา น่อมื่อซู อ๊ะโม่ จ๊ะ แว อ่าโพเล๊อ เน๊อ แอ่ะ ออ อาฮ น่อมื่อซู แต๊ เชอ แว อ๊ะโม่ ด๊อ แม่ะชฆ๊า แต๊ เอ่ะ แว อ๊ะโม่ เมฮ ค๊อ วีด๊อ น่อมื่อซู อ๊ะโม่ แล จ๊ะ ล่อะ แว อ่าซ๊ะ เดอ อ่าดอปื่อแว่ เมอ แว อ๊ะ ต่า แล เต๊ เน่ แว พ่อะควา

ด๊อ เก่อ แต๊ ล่อะ แว อ่าซ๊ะ เล๊อ มื่อนี มื่อซอ เล๊อ อ่า เก๊อท่อปฆ่า น่อมื่อซู โชโม่ ท่อแว เล๊อ เจ่อ เต๊อ เน่ซ๊อ เชวา เลอ บาฮ เม่ แว เล๊อ เชวา แก๊ แว ต่าเป๊อน่อ เล๊อ ปฆาเก่อเญอ เล๊อ อ่าเต๊อ ท่อปฆ่า ดื๊บ่ะ ตื อเล๊อ เป๊อท่อปฆ่าวี เป๊อบ่ะ เซ๊อ เชซูโม่ เดอ ก๊อนี่ เก่อซ๊อ เชวา เต่อเซ เลอ บาฮ เม่แว เล๊อ เชซูโม่ เดอ เน่ แก๊แว ต่าเป๊อน่อ เล๊อ ปฆาท่อปฆ่า ลี ลอฮ น่อมื่อซูโช โม่ท่อแว เล๊อ ปฆ่า ท่อปฆา แก๊แว มื่อนี เล๊ออ๊ะ โด่ะ เต่อนี เล๊อ ปฆาพ่อะมื่อ อ๊ะฆ่อ

น่อมื่อซู ทา เอ่ะ แว พ่อะควา อ่า เชฆอ เดอ เท่อฆอ เดอ อ่า เก๊อจ่า อ่า เชซูโม่ เดอ นี่ เต่อคลื๊อ เล๊อ อ่า ตือ มื่อนี เล๊อ ท่อปฆ่า ดี๊บ่ะ เต่อนา น่อมื่อซู อ๊ะ เซ่อก๊อ แล โอ่ะแว ออ เล๊อ เด๊อ

มื่อเช่ท่อ เต่อนี ท่อปฆ่า แว มู๊เก๊อจ่า พ่อะควา เต่อปา ปฆา แล เซอออ เล๊อ ม่อะต่อก๊า เต่อบลื๊อเบ่ะ น่อมื่อซู แล ตู่ลอพ่ะ แว มู๊เก๊อจ่า พ่อะควา เดอ ปอเซ่อมฆี ปอซ๊ะปฆ่า เด่ะ ลอ เอ่ะ แว มู๊เก๊อจ่า พ่อะควา อ่าซื๊ แพ๊ เล๊อ อ่ามา ต่าฆื๊ะ ต่าเฆ่วี เมอ แว มู๊เก๊อจ่า พ่อะมื่อ พ่อะควา อ่อะเม เซอกอ ต่อ เลอ มอฮาลอ น่อมอซู เกอลท่อ แว อ่าซ๊ะ เบ่ะคี่ แว อ่า เชวา ซ๊อท่อแว เชซูโม่ น่อมื่อซู อ๊ะมื่อฆ่า แล ดื๊อ ซ๊อท่อ อ่า เชซูโม่ เดอ นี่ อ่าพาตี่ ดื๊อ ซ๊อท่อ แว พ่อะควา อ่า เชฆอ วี ด๊อ คีฆา ท่อปฆ่า แวมื่อ มื่อะ ลอฮ

เรื่อง เสื้อกะเหรี่ยงจากเชวาถึงเชซู

กาลครั้งหนึ่ง น่อดีพอ ได้คลอดเด็กผู้หญิงคนหนึ่งหน้าตาน่ารักน่าชัง น่อดีพอตั้งชื่อลูกสาวว่า น่อมื่อซู ผู้คนในหมู่บ้านต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า น่อมื่อซูเป็นเด็กผู้หญิงที่น่ารัก แก้มป่อง ตัวกลมๆ และเป็นที่รักใคร่ของทุกคน แม่ของน่อมื่อซูทอเสื้อกะเหรี่ยงเก่งและปักลายเสื้อได้อย่างสวยงาม แม่ของน่อมื่อซูคิดในใจว่า เมื่อน่อมื่อซูอายุได้ 1 ขวบ แม่จะทอเสื้อกะเรี่ยงสีขาวให้น่อมื่อซู แม่คิดไปก็ยิ้มไป เมื่อน่อมื่อซูอายุครบ 1 ขวบ แม่ของน่อมื่อซูทอเสื้อกะเหรี่ยงสีขาวยาวประมาณหัวเข่าของน่อมื่อซู แม่ทอและเย็บเสื้อกะเหรี่ยงเสร็จภายในครึ่งวันแล้วนำมาใส่ให้น่อมื่อซู น่อมื่อซูมองด้วยความดีใจยิ้มอย่างน่ารักน่าเอ็นดู แม่น่อมื่อซูมองลูกด้วยความรักและยิ้มออกมาอย่างมีความสุข

ผ่านไปหลายปีน่อมื่อซูเริ่มโตเป็นสาวและมีหน้าตาที่สวยงาม เป็นที่หมายปองของผู้ชายหลายๆ หมู่บ้าน วันหนึ่งน่อมื่อซูได้ไปเกี่ยวข้าวที่ไร่ของเพื่อนจึงได้เจอกับผู้ชายคนหนึ่ง หน้าตาหล่อเหลา ทั้งสองคนชอบพอกัน ไม่นานเรื่องของทั้งสองคนก็รู้ไปถึงคนในครอบครัวของน่อมื่อซู แม่ของน่อมื่อซูก็เลยถามน่อมื่อซูว่า “ลูกรักเขาใช่ไหม” น่อมื่อซูตอบอย่างอายๆ ว่า “ค่ะแม่”

หลังจากนั้นแม่ของน่อมื่อซูได้ไปปรึกษากับญาติผู้ใหญ่และหาตัวแทนจากญาติฝ่ายหญิง เพื่อไปสู่ขอฝ่ายชาย และตกลงกันถึงวัน เวลา และกำหนดว่าจะแต่งงานกันวันไหน น่อมื่อซูคิดในใจว่าต่อไปฉันคงไม่ได้ใส่เชวาแล้วสินะ เพราะเชวาเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์สดใส หลังจาก

แต่งงานแล้วฉันต้องใส่เชซูโม่และใส่กระโปร่ง ไม่สามารถกลับมาใส่เสื้อเชวาได้อีก เพราะเชซูโม่เป็นสัญลักษณ์ของคนมีที่แต่งงานแล้ว น่อมื่อซูคิดว่าการแต่งงานถือเป็นวันสำคัญที่สุดในชีวิตของผู้หญิง น่อมื่อซูจึงเริ่มทอเสื้อกะเหรี่ยงให้กับฝ่ายชาย คือ เชฆอและย่ามสีแดง แล้วก็ทอเชซูโม่และกระโปร่งของตัวเอง ก่อนวันแต่งงาน 1 คืน มีเพื่อนๆ มาแสดงความยินดีที่น่อมื่อซูจะได้สละโสด

พอรุ่งเช้าก็จัดงานแต่งงานมีแขกทางฝ่ายชายมาส่งเจ้าบ่าวหลายคันรถ น่อมื่อซูมาต้อนรับเจ้าบ่าวและแขกที่มาในงาน ผู้หลักผู้ใหญ่ทำพิธีรินเหล้าให้ฝ่ายชายและฝ่ายหญิง เมื่อเสร็จพิธีจึงให้คู่บ่าวสาวรับประทานอาหารพร้อมกัน พอตกเย็นน่อมื่อซูต้องเปลี่ยนเสื้อจากเชวาเป็นเชซูโม่ ป้าของน่อมื่อซูเป็นคนมาเปลี่ยนให้ ส่วนทางฝ่ายเจ้าบ่าวลุงเป็นคนมาเปลี่ยนให้ใส่เชฆอ ทั้งสองจึงได้เข้าสู่พิธีแต่งงานอย่างสมบูรณ์

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository